

ໃຈກາໄຍ ຕຽວຈັດສອບນ້ຳມືນເຖິງ

รศ.ดร.อมร เพชรสม
ผู้อำนวยการสถาบัน
เทคโนโลยีชีวภาพและ
วิศวกรรมพัฒนาศาสตร์ จุฬาฯ

ได้ศึกษาวิจัย “สารทำเครื่องหมาย
น้ำมันเชื้อเพลิงจากเปลือกมะม่วงทิมพานต์”
พบว่า เปลือกมะม่วงทิมพานต์สามารถ
นำมาพัฒนาเป็นสารทำเครื่องหมายน้ำมัน
เชื้อเพลิง เพื่อทดแทนการนำเข้าสาร
ดังกล่าวจากต่างประเทศซึ่งในปัจจุบัน
ประเทศไทยต้องนำเข้าทั้งหมด

การวิจัยครั้งนี้มาจากการปัญหาน้ำมัน
ถื่นซึ่งลักษณะน้ำมันโดยไม่เสียภาษี
ทำให้ต้องสูญเสียรายได้และบประมาณ
มากมายในการปรับปรุงและป้องกัน
โดยน้ำมันถื่นจะมีลักษณะแตกต่างจาก
น้ำมันทั่วไปเพียงเล็กน้อย สำหรับน้ำมัน
ถื่นที่เป็นปัญหาใหญ่ คือ น้ำมันดีเซลที่
สองออกต่างประเทศทางเรือแล้วภูเก็ตกลับ
กลับมาขายในประเทศไทย ซึ่งไม่สามารถใช้
การตรวจสอบด้วยการแยกสีได้ จึงมีการ
แก้ไขปัญหาการลักษณะน้ำมันถื่น
กลับมาขายโดยการใส่สารทำเครื่องหมาย
ลงในน้ำมันชนิดนี้เพื่อให้สามารถตรวจ
พบได้ ซึ่งสารทำเครื่องหมายน้ำมันเชื้อ
เพลิงจะเป็นสารที่ทำเฉพาะเจาะจง ไม่มี
ขายทั่วไป และต้องนำเข้าจากต่างประเทศ
เท่านั้น ในแต่ละปีต้องต้องสูญเสีย
งบประมาณในการนำเข้าสารชนิดนี้กว่า
30-40 ล้านบาท จุฬาฯ จึงได้ศึกษาวิจัย
หาสารที่มีคุณสมบัติของสารทำ
เครื่องหมายฯ คือ เมื่อเติมน้ำไปแล้วจะ

ต้องมองไม่เห็นว่ามีการเติมสารได้ ลง
ใบในน้ำมัน ต้องไม่มีการเปลี่ยนแปลง
คุณสมบัติของน้ำมันทั้งทางเชื้อเพลิงและ
กายภาพ รวมทั้งต้องไม่ใช่สารที่มีอยู่ใน
น้ำมันอยู่แล้ว และต้องทนอยู่ในน้ำมันได้
อย่างน้อย 3 เดือน การวิจัยพบว่าเปลือก
มะม่วงทิมพานต์ เมื่อนำมาล้วนจะได้สาร
ควร์ดานอลซึ่งเป็นองค์ประกอบหลักของ
สารทำเครื่องหมายฯ จากนั้นจึงได้นำมา
พัฒนาต่อจนมั่นใจว่ามีคุณภาพไม่ด้อย
กว่าของต่างประเทศ โดยเฉพาะเรื่อง
ราคากลางเปลือกมะม่วงทิมพานต์ที่ไม่สูง
เพราเป็นปกติในอุตสาหกรรมการผลิตเมล็ด
มะม่วงทิมพานต์จะเหลือส่วนเปลือกส่วน
ออกต่างประเทศสำหรับใช้ทำผ้าเบรก
หรือพลาสติกบางชนิด เมื่อนำมาผลิตจึง
ไม่มีปัญหาในการหารัตถุติด ปัจจุบัน
จุฬาฯ ได้ทำการจดสิทธิบัตรสารทำ
เครื่องหมายดังกล่าว และมอบสิทธิ์
แก่ผู้ประกอบการบางรายที่สนใจเพื่อ
ผลิตในเชิงพาณิชย์ต่อไป คป

ระบบนิเวศกำลังเข้าสู่ภาวะเสียสมดุล
สาเหตุที่ทำให้สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง
อย่างแมลงกระพรุนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว
เป็นเพราะการลดจำนวนลงของปลาและ
สัตว์มีกระดูกสันหลังอื่นๆ จากการถูกล่า

และการแสร้งหาผลประโยชน์จาก
ทรัพยากรทางทะเลโดยมนุษย์นั้นเอง
โดยเฉพาะปลาทูน่า ปลาฉลาม และ เต่า
อีกหลายชนิด ซึ่งหากสัตว์เหล่านี้ลัดน้อย
ลง น้ำมายถึงศัตรูที่จะมาค่อยแบ่ง
อาหารกับแมลงกระพรุนก็ลดลงด้วย ทำให้
แมลงกระพรุนมีแหล่งอาหารอันโอบ
มากมาย ทั้งแพลงก์ตอนและปลาขนาด
เล็ก และครัว ไบรอเรลลี่ (Andrew
Brierley) นักวิทยาศาสตร์จากมหา
วิทยาลัยเซนต์แอนดรูว์ส (University of
St Andrews) ในสกอตแลนด์ อธิบายว่า
เมื่อแมลงกระพรุนเพิ่มมากขึ้นก็จะไปแบ่ง
อาหารกับปลาอื่นๆ อีก และมันก็เป็นยัง
เป็นศัตรูผู้ล่าปลาเหล่านี้ไปด้วย ขณะ
เดียวกันสภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงที่
ส่งผลให้อุณหภูมิเฉลี่ยของน้ำทะเลสูงขึ้น
เป็นปัจจัยส่งเสริมให้แมลงกระพรุนขยาย
พันธุ์ได้ดีขึ้นด้วย ก็ยิ่งทำให้แมลงกระพรุน
กำลังจะครองอาณาเขตในมหาสมุทร
ไปแล้ว คป

ແມັງກະພຽບແຈ້ງເລ

นักสมุ其他玩家ระบุว่าโดยปกติ
แมลงกระพรุนจะเพิ่มจำนวนมากขึ้นในทุกๆ
12 ปี และจะมีปริมาณมากคงที่อย่างนั้น
ต่อไปราว 4-6 ปี ก่อนจะค่อยลดลงอีก
ครั้ง เป็นวงจรสั้นนี้นานาครั้ง 2
ศตวรรษ แต่ในปี 2551 นี้นับเป็นปีที่ 8
แล้วที่ผ่านแมลงกระพรุนในทะเลเต่าพากัน
เพิ่มจำนวนมากขึ้นอย่างต่อเนื่องขาดการ
ควบคุม จนมีปริมาณมากและกลายเป็น
ปัญหาในหลายๆ ท้องที่ เช่น ชายฝั่ง
ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ที่มากกว่าปัญหา
คือมันกลับกลายเป็นสัญญาณเตือนว่า
สิ่งแวดล้อมในทะเลกำลังย่ำแย่ลงทุกขณะ

ພໍາສັດກາ

ພົບ DNA ໃນອຸກກາບາດ

นักวิทยาศาสตร์ยูโรปร่วมกับ
สหรัฐอเมริกาตรวจสอบสารชีวโมเลกุล
ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญในสารพันธุ์
กรรมของลิงมีชีวิต และธาตุคาร์บอน

